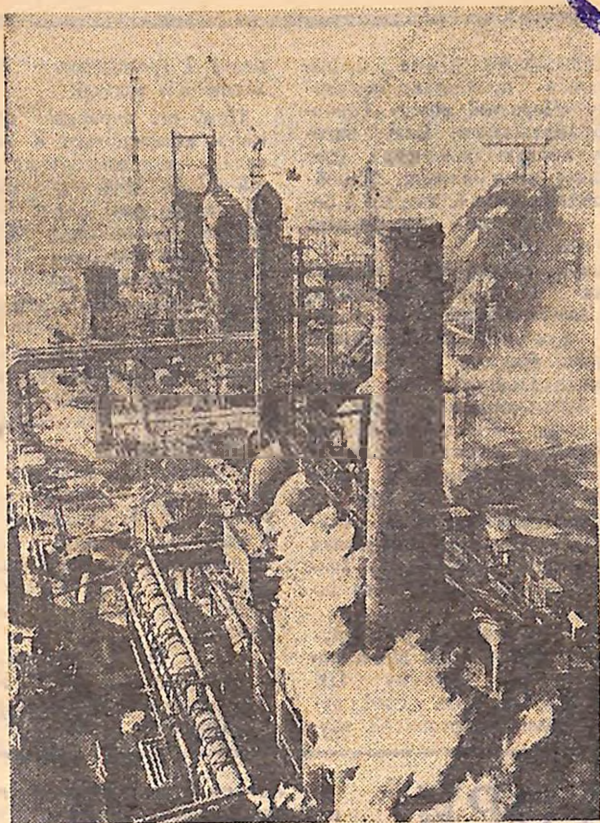

ФУНДАМЕНТ ІНДУСТРІЇ

За роки дев'ятої п'ятирічки в Радянському Союзі значний розвиток одержить чорна металургія. Державним народногосподарським планом передбачається довести щорічну виплавку сталі в кінці п'ятирічки до 146 мільйонів тонн, виробництво готового прокату — до 101—105 мільйонів тонн, збільшити випуск економічних видів прокату. В радянській чорній металургії взятий курс на створення надпотужних агрегатів. В новій п'ятирічці буде збудована доменна піч об'ємом 5 тисяч кубічних метрів. Продуктивність

праці такої печі в порівнянні з печами об'ємом 3200 кубічних метрів збільшиться на 30 процентів. Будуть будуватися конвертори потужністю 250—300 тонн.

Радянський Союз займає перше місце в світі по безперервному розливу сталі. В країні діють 33 установки.

На фото: будівництво домної печі об'ємом 3200 кубічних метрів на Новодонецькому металургійному заводі.

Фото Ю. АРДАШЕВА.
АПН.

В. К. КРЕСІН
В. ОБКОМ
ЛКСМУ

БУТИ ГОТОВИМИ!

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ ТРИРІЧКИ
БУДІВНИЦТВА ОБ'ЄКТІВ ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНОЇ І СПОРТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ

Комсомольські організації, організації ДТСААФ Донецької області виступили з ініціативою провести комсомольсько-молодіжну трирічку будівництва об'єктів військово-технічної і спортивної підготовки. Зваживши свої можливості по охопленню кожного юнака та дівчини навчанням військово-технічними видами спорту, по підготовці до служби в Збройних Силах СРСР та складанню Всесоюзного екзамєну з норм ГПО, вони зобов'язалися оголосити комсомольсько-молодіжними будовані споруди. Кожен комсомолец області на будівництві і реконструкції ударних об'єктів відпрацює не менше 40 годин.

Враховуючи важливість цього почину для дальшого розгортання оборонно-масової роботи, поліпшення військово-патріотичного виховання юнаків і дівчат, підготовки їх до захисту соціалістичної Вітчизни, бюро обкому ЛКСМУ та президія обкому ДТСААФ своєю спільною постановою підтримали ініціативу комсомольців і молоді, активістів ДТСААФ Донецької області по проведенню комсомольсько-молодіжної трирічки будівництва об'єктів військово-технічної і спортивної підготовки. На спільних засіданнях бюро райкомів та міськкомів комсомолу, комітетів ДТСААФ, на зборах в первинних комсомольських організаціях і організаціях ДТСААФ рекомендовано

обговорити це починання донеччан та затвердити конкретні плани розвитку оборонно-масової роботи. В 1973—1975 роках вирішено провести обласну комсомольсько-молодіжну трирічку будівництва військово-технічних та спортивних споруд.

При відзначенні переможців, які матимуть найкращі показники в ході трирічки, враховуватиметься: кількість споруджених і впорядкованих об'єктів військово-технічної і спортивної підготовки, їх використання для підготовки і складання норм ГПО, рівень організаторської і пропагандистської роботи по проведенню трирічки, участь молоді в змаганнях з військово-прикладних видів спорту, роботі військово-технічних, прикладних турків і секцій, кількість значківців і НО серед молоді.

За підсумками трирічки кращі міські, районні комсомольські організації та організації ДТСААФ нагороджуватимуться пам'ятними Червоними прапорами обкому ЛКСМУ і обкому ДТСААФ.

Для нагородження переможців республіканської трирічки ЦК ЛКСМУ виділяє автомобіль «ГАЗ-69», три автомобілі «Москвич», а ЦК ДТСААФ УРСР — крім такої ж кількості автомашин — 25 мотоциклів.

Активісти і організатори спорудження об'єктів військово-технічної і спортивної підготовки нагороджуються грамотами обкому комсомолу, ЦК ЛКСМУ, ЦК ДТСААФ УРСР, туристськими путівками, цінними подарунками, пам'ятними сувенірами.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIV
№ 41 (1677).

ЧЕТВЕР, 5 квітня 1973 р.

Ціна 2 коп.

«ЗІРНИЦЯ» — ГРА ПІОНЕРСЬКА

ГОРНІСТ СУРМИТЬ ЗБІР

З кожним роком все більшої популярності набирає піонерська гра «Зірниця». Основний зміст гри визначає закон піонерів: «Піонер шанує пам'ять загинувших борців і готується стати захисником Батьківщини». Цього року в червні у Всесоюзному піонерському таборі ЦК ВЛКСМ «Орляк» буде проведено V фінал Всесоюзної військово-спортивної гри «Зірниця». Цьому передують внутрішні фініші, які мають бути проведені до 20 травня, районні і міські — до 1 травня та обласний фініш — 11—13 травня. Програма змагань досить складна, вона передбачає: вміння стріляти з мало-

каліберної гвинтівки на відстані 26 метрів, розбірка і збірка автомата Калашнікова; читання топографічних знаків на карті, визначення відстані по карті; рух по азимуту; спостереження і визначення відстані до цілі; змагання зв'язківців — передача короткого донесення з допомогою технічних і сигнальних засобів зв'язку; змагання санітарних постів; естафета юних лежачиків; змагання юних регулювальників; змагання з цивільної оборони; змагання по туризму; спортивні змагання.

Крокуючи маршрутом «Зірниця», 6400 юнаків області також готуються до цього відповідального фінішу.

наання, відповідає Г. Ушакова.

Партійна і комсомольська організації комбінату постійно піклуються про політінформаторів, допомагають їм у підборі матеріалів, проведенні занять, для них регулярно читаються лекції, даються дієві поради.

Звичайно, на комбінаті хороших людей немало. А серед них і Галина Василівна Ушакова. Виконання обов'язків начальника зміни комбінату вона поєднує з активною громадською роботою. Проводить політінформації, бере участь у роботі школи комуністичної праці, завдання якої, за словами Ушакової, — озброїти робітників не лише політичними, але й міцними економічними знаннями, розумінням законів соціалістичної економіки, її переваг.

...Поступово наповнюється навчальний клас, розсідуються робітники. Галина Василівна підходить до карти — ділова, зосереджена. Вона говорить про мирні будні в'єтнамського народу, про події в світі, про боротьбу трудящих за соціальну справедливість. А потім — запитання...

Закінчилася політінформація. Розійшлися робітники. Прийшла додому й Галина Василівна. На столі її чекала денна пошта...

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний кореспондент газети «Молодий комуніст».

НА ДОЩЦІ оголошень біля входу в цех — аркуш паперу: «Сьогодні після закінчення зміни — політична інформація. Чер-

ВІСТІ

гова зустріч з одним із кращих політінформаторів олійжиркомбінату Г. В. Ушаковою.

Закінчилася зміна, та робітники не поспішають додому: «Що там діється в світі?», «Які події відбулися в нашій країні?», — на всі ці питання Галина Василівна дасть відповідь.

До послуг політінформаторів комбінату — добре обладнана кімната, оформлена наочністю. Підходжу, знайомлюсь.

— Яке основне спрямування ваших бесід? — запитую.

— Ми прагнемо тримати робітників комбінату весь час в курсі політичних подій, допомагати їм усвідомлювати. Разом з тим, своєчасно роз'яснюємо всі рішення партії та уряду, націлюємо наш робітничий колектив на їх вико-

ГАЛИНА УШАКОВОЇ

Продовжуємо розмову: комбінат, життя комсомольське... Охоче розповідає Галина Василівна про молодь своєї зміни, її плани, успіхи. Та коли розмова заходить про неї, вона відказує:

— Ні, я не найкращий політінформатор. Є багато комсомольців, які віддають чимало сил і часу цій справі. Ось, хоч би й Микола Сербов.

Натхненна праця — третьому, вирішальному НАС ЕКЗАМЕНУЄ КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЗВАННЯ

Нині на заводах, фабриках, будовах, на транспорті, в сфері обслуговування і зв'язку йде огляд комсомольських організацій і комсомольських груп. Звання «Краща комсомольська організація міста Кіровограда, «Краща комсомольська група» здобудуть ті, хто своєю активною діяльністю досягне найкращих результатів у виконанні народногосподарського плану вирішального року п'ятирічки, в ідейно-політичному загартуванні та загальноосвітньому навчанні комсомольців і молоді, в інтернаціональному та військово-патріотичному вихованні юнаків і дівчат.

Огляд, присвячений 50-річчю присвоєння комсомолу ім'я Володимира Ілліча Леніна, крокує сьогодні містом.

(Розповідь про огляд читайте на 2-й і 3-й стор.)

НЕЗАБУТНИЙ ДЕНЬ В ЖИТТІ МАЛЯРА ОЛЕНИ ВІЛЬХОВЕЦЬКОЇ. СЬОГОДНІ В КОМІТЕТІ КОМСОМОЛУ КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДЖБУД» ВІЙ ПРИЙМАЮТЬ В ЧЛЕНІ ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ

Фото В. КОВПАКА.

У ТВОРЧОМУ ПОШУКУ

Грудневий Пленум ЦК КПРС, доповідь Генерального секретаря Л. І. Брежнєва, присвячена 50-річчю утворення СРСР, не лише підбили підсумки трудових звершень, а й накреслили чіткі завдання на третій, вирішальний і паступний роки п'ятиріччя. І нині, виконуючи ці накреслення, більш ніж 40-тисячний загін молоді, понад 100 комсомольсько-молодіжних колективів Кіровограда ведуть активну боротьбу за використання всіх резервів виробництва. Значну роль у підвищенні творчої активності комсомольців і молоді міста відіграла Постановка ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік».

Вона націлила комсомольські організації на вибір найефективніших форм змагання, внаслідок чого в колективах з'явилося чимало цінних починань. Комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці Віктора Недопаса з механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» виступила з ініціативою до 1 березня зібрати понад план 25 сівалок СКН-6, з тим, щоб вручити їх кращим комсомольсько-молодіжним колективам тракторних бригад 25 областей республіки.

Комсомольці і молодь ремзаводу «Укрспільгосптехніка» на комсомольських зборах вирішила до початку весняно-польових робіт відремонтувати понад план 23 двигуни «Т-74» і передати ці двигуни в кожен район області. Сьогодні ми твердо переконалися на практиці в ефективності та життєдайності цих ініціатив

— свої зобов'язання трудівники обох підприємств виконали достроково, а рух цей сприяв створенню в цехах і на дільницях атмосфери трудового, напруженого ритму. Всі колективи, включаючись у Всесоюзне соціалістичне змагання, переглянули свої зобов'язання і взяли значно вищі.

Комсомольці і молодь заводу тракторних гідроагрегатів, наприклад, зобов'язалися виготовити із економічних матеріалів 300 насосів, для підсилення — трудівників колгоспу імені Петровського Кіровоградського району — механізувати тваринницький комплекс, надати допомогу комсомольцям-механізаторам в період посівної та збирання врожаю.

І відрадно відзначити, що слова комсомольців підкріплюються ділами. Змагання під девізом: «Сьогодні рубіж навігатора, завтра — комсомольська норма!» знайшов постійну прописку на більшості підприємств міста і вже дає відчутні результати.

Прикладом ударної праці є

комсомольсько-молодіжна бригада різників ковальсько-пресового цеху «Червоної зірки» Геннадія Брайлівського. Всю виготовлену продукцію бригада здає з першого пред'явлення. Виробничі завдання січня, лютого і березня колектив перевищував більш, ніж вдвічі.

Успішно виконуючи і перевиконуючи взяті зобов'язання, зразки комуністичної праці показують комсомольсько-молодіжні колективи: бригада верстатників механоскладального цеху № 2 заводу тракторних гідроагрегатів (групокомсорг Людмила Степанюк), бригада штукатурів комбінату «Кіровоградвужбуд» (бригадир Марія Казарина), бригада продавців магазину № 2 міського промторгу (бригадир Августина Мороз), екіпаж Володимира Ткаченка (автобаза зв'язку) та інші.

Комітети комсомолу розгорнули широку роботу по вивченню матеріалів IX пленуму ЦК ВЛКСМ, спрямовують свої зусилля на дальший розвиток тру-

дової і громадсько-політичної активності молоді.

Нині всі первинні організації міста включаються в ювілейний огляд комсомольських організацій і груп. Цей огляд має сприяти активізації внутрішньої роботи, розгортанню та посиленню комсомольцями і молоддю міста боротьби за втілення в життя історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, організації ділового, масового соціалістичного змагання, ознаменувати великими трудовими успіхами 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

Переможці змагання братимуть участь у поїзді на батьківщину В. І. Леніна — в місто Ульяновськ. В день святкування 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна вони покладуть квіти біля підніжжя пам'ятника вождю.

М. СКЛЯНИЧЕНКО,
перший секретар Кіровоградського міського комсомолу.

П РАДОСТІ І ЇХ АВТОРИ

О **В** **Е** **Р** **Х** **И** **ПРО** комсомольсько-молодіжну бригаду І. Абрамцова вперше почути два місяці тому. Колектив цей розпочав зводити п'ятиповерховий будинок за методом знатного будівельника із Зеленогорська М. Злобіна. Йдучи на об'єкт, в думці запитував себе: на якому ж поверсі працюють муляри — на другому, третьому? А побачив: виструнчився красень до неба всіма своїми поверхнями. На п'ятому роботі для мулярів лишилося на кілька днів.

Щойно закінчилася традиційна п'ятихвилинка.

— Є запитання? — поцікавився бригадир.

Їх не було. Все ясно, кожен знає своє місце роботи, завдання. І через де-

кілька хвилин над майданчиком залунали заичі:

— Biral Biral

— Поворот стрілою!

Потім дзвіниці вигукнули стропальників Ганця Круппи розтанули в гулі моторів баштового крана, компресора. На четвертому поверсі Іван Лісовенко, Григорій Федотов готували фронт робіт для сантехніків. На п'ятому, де працювали муляри, здіймалася вгору внутрішня капітальна стіна. А Олександр та Віктор Шитрі, Микола Гошар чаклували щось на балконах.

— Коробку збудували в морозі. Кладка підтане, робити посадку. Саме зараз хлопці підкріплюють узлові опорні місця, щоб посадка була рівномірною, — пояснив І. К. Абрамцов.

За планом цей будинок бригада має здати в четвертому кварталі, але молоді будівельники зобов'язалися закінчити всі роботи в липні. Графік виконується, здавалося, бригадирів треба радіти, але ж він не задоволений:

— Аби не було й хвилини простою, виконали б завдання набагато швидше, ніж зобов'язалися. А так забираємося з коліс — і цеглу, і розчин.

Юнаки і дізната володіють трьома суміжними професіями. Запал і наполегливість молоді добре поєднуються із досвідом ветеранів.

Усі три місяці нинішнього року колектив виконує виробничі завдання не менш, ніж на 150 відсотків. Бригада має також звести п'ять поверхів дев'ятиповерхового 140-квартирного будинку, а в наступному році приступити до будівництва ще двох дев'ятиповерхових. Знаються юнаки і дізната із комсомольсько-молодіжною бригадою свого ж БУ № 2 комбінату «Кіровоградвужбуд».

Скажу відверто: мені було приємно познайомитися із молодими будівельниками, розмовляти з ними, про їхні плани на майбутнє, спостерігати за роботою. Веселі й жагівали в розмові, зосереджені, серйозні в праці, засмаглі від щедрого весняного сонця і степового вітру, юнаки і дізната із зважанням справи робили своє діло: будували житло для людей, зводили поверхи щастя.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

НАС ЕКЗАМЕНУЄ КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЗВАННЯ

Я **К** **ВІДОМО**, мода дуже примхлива, ніколи не стоїть на місці. І, щоб не відстати від неї, майже кожної пори року доводиться вносити якісь зміни в свій одяг.

Відповідність моді — одна з вимог, які ставляться до моделей, що претендують на присвоєння їм державного Знаку якості.

Виконання цих вимог багато в чому залежить від роботи експертного цеху. Тут розробляють нові моделі, ведуть пошуки ефективніших шляхів їх серійного випуску.

Не так давно робота конструктора-модельєра Валентини Шевченко, лаборанта Азлі Кисленко, Катерини Гюмалської та інших принесла перші результати. Двома моделями вперше було присвоєно державний Знак якості.

Так працює більшість молоді фабрики. Про це свідчить широкий розмах змагання за звання «Краща молода робітниця». В кожному цеху, на кожній дільниці беруться високі соціалістичні звання. В них, як у дзеркалі, відображена не тільки кваліфікація, а й освіченість, політична активність робітниць.

Взяті зобов'язання успішно виконуються. За цим уважно стежить комітет комсомолу. Жодне соціалістичне зобов'язання не залишається поза увагою.

Сучасне виробництво вимагає міцних економічних знань. Молодь оволодіває суміжними спеціальностями, по-

стійно підвищує свою кваліфікацію. На фабриці з'явилися нові професії, без яких зараз вже не обійтися. Все це сприяє підвищенню ефективності соціалістичного змагання.

Приклад відмінної роботи показують О. Волошинова, Г. Гоцалюк, Л. Співак. Їх імена часто з'являються на дошці показників. А біля неї завжди людно. Кожному цікаво дізнатися про успіхи подруг, зіставити їхні результати зі своїми досягненнями. Часто тут народжуються суперечки про те, як краще використати всі можливості, щоб випустити більше продукції. Та й про якість ведуться принципні розмови, бо саме про це судять про підприємство, людей, які на ньому працюють. Не залишаються без уваги й ті, хто не виправдовує звання робітниця, і тягне товаришів назад.

Комітет комсомолу фабрики по-діловому очолює рух молоді за якістю виробів. Якщо уважно переглянути всю документацію, від

В НОГУ З МОДОЮ

початку року і раніше, у віці впадає конкретна деталь. Не було на фабриці таких комсомольських зборів, такого засідання комітету, де б не піднімали питання підвищення якості продукції наших цехів.

Зараз колектив фабрики підготував шість моделей для затвердження на присвоєння їм державного Знаку якості. Сподіваємося, що комісія дасть хорошу оцінку нашій роботі.

Т. ЯРОШЕНКО,
секретар комсомольського бюро експериментального цеху Кіровоградської швейної фабрики.

Секретар комітету комсомолу Кіровоградської швейної фабрики РАЙСА БОЖЕНКО (в центрі) виступає на засіданні комітету. На порядку денному — питання якості виробів кожного цеху (фото зліва).

Над новою моделлю працюють конструктор-модельєр В. ШЕВЧЕНКО та лаборант А. КИСЛЕНКО (фото справа).

На фото: ростуть поверхи; члени комсомольсько-молодіжної бригади І. Абрамцова (зліва направо) Микола БІЛИЙ, Олександр КОХАНОВСЬКИЙ, Володимир ЛІМАРЕНКО, Віталій СІЛЬВЕНСТРОВ, Марія ГУЗЬ, Анатолій ДОНЦОВ.

ЦЕХОВІ ЕДИСОНІ І КОМІТЕТ

Рационалізатор — людина авторитетна на будь-якому підприємстві, а якщо він ще й молодий, то його пропозиції будуть вдвічі ціннішими. На таких особливо покладатимуться надії.

Що стосується нашого ремзаводу «Укрспільгосптехніка», то тут у цьому відношенні є свої успіхи, є й невдачі. Але в якій справі не буває невдач? У нас їх причиною є, насамперед, відсутність школи рационалізаторів, де б робітники і навчалися у товаришів, і передавали їм свій досвід. Зараз комітет комсомолу заводу створює раду молодих спеціалістів. Вже розроблений план роботи ради, намітили кількість секцій, що об'єднують молодих спеціалістів. Діяльність ради, без сумніву, поліпшить рационалізаторську роботу на підприємстві.

Друга причина — плінність кадрів. Переважна більшість молоді у нас допризовного віку. Прийде юнак на завод,

тільки-но ознайомиться з обстановкою — і йде служити до лав Радянської Армії. Хоч, треба сказати, деякі випускники ПТУ мають досвід рационалізаторської роботи, адже в училищах існують гуртки технічної творчості.

Розповідь про недоліки я висунув на перший план тому, що вони гальмують роботу молодих новаторів. Нездарма кажуть: «Що в кого болить, то й про те й говорить».

Але є у нас і успіхи. І ми ними пишаємося. Комітет комсомолу, бюро рационалізації і винахідництва, адміністрація заводу неодноразово оголошували подяки за активну участь у цій хорошій справі Олександр Коваленку, Володимиру Степанову, Олександрові Ніконову та іншим. Своїми пропозиціями вони вносять значний вклад у фонд дев'ятиріччя.

Довгий час пружини зчеплення і клапанового механізму двигуна СМД-14 бракувалися через те, що їх не можна було реставрувати після деформації. Доводилося купувати нові — а це обходилося заводowi, як кажуть, у копійку. Старший інженер-технолог Володимир Степанов та його колеги Валентин Романчук, Олександр Авдєєв запропонували спосіб реставрації пружин методом роздільної по шагу з подальшим відпусканням. Пружини амшували в спеціальну для цього зроблену електроніку, температура в якій була 370—375 градусів, проходила роздільно по шагу, а потім її охолоджували на повітрі...

В. СЕВАСТЬЯНОВ,
електрослюсар Кіровоградського
ремзаводу «Укрспільгосптехніка».

ПЕРЕКЛИЧКА

НАСТАВНИК—
БРИГАДА

Добре пам'ятаю бригадні комсомольські збори, на яких обговорювали передачу газети «Правда» «Цінувати хвилину п'ятирічки». В статті наголошувалося на тому, що навчити всіх цінувати хвилину — значить ввести в дію важливий резерв підвищення ефективності виробництва, прискорити економічний розвиток країни. Кожен член бригади виступив тоді зі своїми планами, думками.

Всі хлопці оволоділи суміжними спеціальностями, в будь-який час можуть замінити один одного. Взаємозамінність сьогодні стала нашим головним резервом — завдяки їй покличемо назавжди з простоями. А якщо врахувати, що працюємо за швидкісними методами, то й маємо щомісяч майже дві норми. З рахунку не скидаємо і дружбу, що згуртувала нас. В колективі один за всіх, всі — за одного. Комсомольська група тут зайняла тверду позицію. З порушеннями у нас розмова коротка — загальний осуд з боку товаришів. А якщо сутожому комусь — в біду не залишаємо.

Наведу хоча б такий приклад. Захворів член бригади Олег Тарковський. Хвороба прикувала хлопця до ліжка на вісім місяців і весь цей час він отримував зарплату на рівні з усіма, бо група запропонувала, і бригада залишила його в списку тих, хто працював. І так у всьому.

Ті комсомольські збори, про які згадував, багато в чому сприяли досягненню бригадою високих трудових успіхів у ювілейному році. Додавши темпу в роботі, ми стали переможцями змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів промислових підприємств Кіровограда і виборили перехідний Червоний прапор міському комсомолу. А коли були підбиті підсумки обласного змагання, нашому колективу вручили і перехідний Червоний прапор обкому комсомолу.

Важко його було вибороти. Та ще важче втримати. Адже у третьому, вирішальному році п'ятирічки ми взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. І зараз випереджаємо графік робіт. У січні план виконали на 208 процентів, у лютому — на 216.

Щомісяч шестеро членів бригади стають до верстатів. Працюємо за сімох. Сьомий — Сергій Тюленін. Його ми ввели в списки членів бригади, борючись за дострокове виконання завдань, взятих на честь відзначення 30-річчя створення «Молодої гвардії». Тоді бригада наша теж добилася успіху. Наш В. Михайленко представив Кіровоградщину в Красnodоні на святкуванні ювілею героїчної підпільної комсомольської організації.

Ось так і працюємо. Нас семеро. І на нашому виробничому календарі — липень 1974 року. Змагаємось із бригадами Склифуса і Недопаса. Це допоможе нам виконати дострокове виробниче завдання третього, вирішального, і, як зобов'язалися, п'ятирічку — за три з половиною роки.

Г. БРАЙЛОВСЬКИЙ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка».

І це бажання бути першим тримається на міцній основі взаємодопомоги і виручки.

Я працюю на одному верстаті з Василем Кириченком з бригади Брайлівського. Ми завжди передіємо один одному нашу спільну машину в повному порядку. Якщо в мене «полетів» штамп, а ось-ось має прийти на зміну Василь, біжу по новий, сам налагоджую — з моєї вини ніколи не буває простою у товариша по змаганню. Точно так поступає і Василь, точно так поступає кожен член обох бригад.

Не приховуємо ми і своїх секретів один від одного. Ось, наприклад, я працюю в ковальсько-пресовому цеху тільки рік. При виготовленні заготовок деталей марки «КПЦ-505» довго у мене не виходила різка. Звернувся до Василя Кириченка — мого змінного. «Суперник» з готовністю показав мені всі прийоми і способи різання цієї марки. Зараз я не відстаю від Василя.

І це від того, що трудовому суперництву наша комсомольська група приділяє першочергову увагу.

Ми змагаємось з бригадою Брайлівського, боремось, щоб випередити їх хоч на один процент, хоч на одну тонну металу. А стосунки у нас, піби живемо і працюємо в одній бригаді. Врешті так і повинно бути, адже інтереси наші робітничі одні — бути гідними планів п'ятирічки, і званих у нас одне — бригада комуністичної праці.

П. ПАШОЛОК,
різальник ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», групкомсорг бригади різальників.

ЯКЩО ВІН—ПРИКЛАД

НА НАШІЙ фабриці майже в кожному цеху працюють комсомольсько-молодіжні бригади. І що характерно, більшість з них сьогодні трудяться за підвищеними соціалістичними зобов'язаннями.

Не є винятком і бригада закріпниць, де я працюю. Ми вже переглянули свої зобов'язання і вирішили, що нам під силу й вищі рубежі. В 1973 році намітили зеконизити 113 тисяч квадратних дециметрів верхніх, 90 тисяч квадратних дециметрів підкладочних шкіртоварів, норму виробітку виконувати на 110 процентів.

Відповідальність дуже велика, це ми добре розуміємо. Адже авторитет колективу залежить від того, як він дотримує своє слово. І ми робимо все, щоб наше слово не розходилося з ділом. За два останні місяці було зеконизовано 25 тисяч квадратних дециметрів верхніх і 11 тисяч квадратних дециметрів підкладочних шкіртоварів.

Велику роль у поході за економію відіграли заняття в гуртку підвищення кваліфікації, де ми,

комсомольці, переймаємо досвід кращих робітників.

Зараз колектив нашого підприємства змагається з робітниками Кіровоградської швейної фабрики, а результати змагання багато в чому залежать від того, як змагаються комсомольсько-молодіжні. Кожного місяця підписується підсумки, визначаються переможці. А правоплановим змаганням, як говориться, честь і шана. Тому кожен з нас намагається працювати якнайкраще.

Всі починання, які піднімають саму ідею змагання, знаходять у нас тільки «добро». Бригада, як і весь колектив фабрики, гаряче підтримала ініціативу автозаводців Москви — провести 21 квітня Всесоюзний комуністичний суботник. Ударна праця буде хорошим подарунком до дня народження В. І. Леніна. Плануємо в день суботника працювати на зеконизованих матеріалах.

Л. ІГНАТЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади закріпниць Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28.

І ВЧИТЬСЯ, І ПРАЦЮВАТИ...

Коли ми говоримо про третій трудовий семестр, то зв'язуємо це поняття із студентськими будівельними загонами. Кожного року після літньої екзаменаційної сесії в усі куточки нашої країни вирушають поїзди з веселими, неагитованими юнаками та дівчатами, в пам'яті котрих ще свіжі спогади про безсонні ночі над книгами і конспектами, екзаменами, після яких здається, що найважче в житті позаду. А їх вже чекають новобудови, робота, і обов'язково, після під тихий дзвін гітарних струн біля воїнища.

Здається, все це було недавно, а пролило трохи менше року з того часу, коли повернувся до сін Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування білий десяти будзгонів. Майже 900 чоловік працювало в області та за її межами. Ними було виконано робіт на суму 702 тисячі карбованців.

Але на то вже неспокійна комсомольська відвага, щоб зупинитися на досягнутому. Одні з найголовніших завдань комітету комсомолу КІСМ полягає в тому, щоб найкраще підготувати до нового трудового семестру. Тим більше, що комсомольська організація нашого інституту було нагороджено Пам'ятним прапором ЦК ЛКСМ України і трошарою премією за активну участь у русі студентських будівельних загонів.

Студенти вузу зобов'язалися цього

року освоїти в народному господарстві мільйон карбованців капіталовкладень. І немає сумніву, що вони дотримують свого слова. Щоб це зпівнення не було голослівним, наведу такий приклад.

За 2 місяці роботи в минулому році загін «Алмаз», в складі якого знаходилось 60 чоловік, виконав робіт на суму 300 тисяч карбованців, що в 1,2 рази більше, ніж всі будзгони Інституту освоїли в 1970 році.

Як і раніше, юнаки й дівчата будуть не лише працювати на об'єктах, а й вести серед населення агітаційно-пропагандистську і культурно-масову роботу. Комітетом розробляється тематика лекцій, які будуть прочитані бійцями СБЗ за місцем їх роботи. Студенти працюватимуть і в колгоспах. Вони подаватимуть допомогу колгоспникам в оформленні Ленінських кімнат, стендів, в ремонті сільських шкіл.

У комітет комсомолу часто приходять юнаки й дівчата, які виявили бажання працювати в будівельному загоні. Але це право надається лише тим, хто добре проявив себе в навчанні і громадській роботі. Тому багатьом доводиться, як кажуть, «підтягнутися», щоб взяти участь у третьому семестрі.

І. МАТЮХА,
заступник секретаря комсомольської організації КІСМ.

На змаганнях з триборства за новим комплексом ГПО, що проходили в Запоріжжі, спортсмени Кіровоградського олійжиркомбінату виборили третє місце. На фото (згорі) зліва направо: призери — слюсар-ремонтник ЮРІЙ ПАНІН, слюсарі контрольно-вимірвальних приладів ТЕТЯНА АРТИШКОВА і АНАТОЛІЙ НОВОХАТНІЙ.

Хороший настрій у дівчат комсомольсько-молодіжної бригади Кіровоградської взуттєвої фабрики. Причиною тому — і по-урадовано зміни, і цікавий кінофільм, який тільки що дивилися разом.

На фото: (внизу) — у кіно— бригадою. На першому плані зліва бригадир ЛАРИСА ІГНАТЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

СЕКРЕТ—НА ДВОХ

Вірно одного разу сказав Геннадій Брайлівський — змагання допомагає нам виконувати виробничі завдання. Нещодавно ми знову почули цю істину життя наших робітничих колективів. З трибуни ІХ пленуму комсомолу України прозвучали слова: «Саме тут, на виробництві, вирішується доля планів та соціалістичних зобов'язань, прийнятих молоддю». Так, саме на робочих місцях — нашої бригади, бригади Геннадія, сотень подібних.

Обидва комсомольсько-молодіжні колективи працюють в одному цеху, на одній ділянці, за одними і тими ж верстатами, тільки в різних змінах. За однакових прав — ми маємо найідеальніші умови для порівняння в змаганні. І хоч наші бригади від дня створення пішов третій місяць, та поступатись «суперникам» ніяк не хочемо. Кажу це від імені всіх шести членів бригади.

Порівняю результати роботи тільки за лютий (на жаль, за березень дані ще підраховують економісти). План нормовиробітку ми виконали на 243 проценти, «суперники» — на 216. Здача продукції ВТК і у нас, і у них з першого подання йде на 100 процентів. Оволоділи суміжними професіями в обох колективах всі без винятку. А ось по кількості зеконизованого металу вони випередили нас на одну тонну.

За загальними підсумками ми зайняли перше місце, адже змагання в труді нічній не визнає.

І КУЛЬТПОХІД, І СПОРТ

Незабаром вся наша радянська молодь відзначатиме 50-річний ювілей присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Готуються зустріти це свято і комсомольсько-молодіжні бригади нашого цеху. А їх тут чотири.

Перед бригадою, в якій я працюю, стоїть несласке завдання: зберегти звання кращої, яке вона його завоювала в минулому році. Це зобов'язання працювати ще з більшою віддачею, відповідальніше ставитись до до ручених справ, словом — не здавати завоюваних позицій. До того, кожен з тридцяти членів колективу дав слово добитися присвоєння йому звання ударника комуністичної праці.

Минули лічені місяці року, сповнені напруження, і зараз можна говорити про стабільний ритм роботи. Норму виробітку виконуємо на 110—119 процентів, та й якість продукції хороша.

Коло справ бригад не обмежується однією роботою. Комітет комсомолу взяв під контроль наше дозвілля. Часто на дошці об'яв можна прочитати, що на завтра організовується лекція, зустріч з цікавими людьми, черговий культпохід у вихідні дні. Всім колективом ходимо в кіно, театр, а потім обговорюємо кінофільми, спектаклі, прочитані книги. Справжнім відпочинком для нас стало заняття спортом. За ініціативою комітету комсомолу організовуються змагання з баскетболу, волейболу, шахів, шахок... В найближчий час більшість хлопців і дівчат закінчать здачу норм на значок «ГПО». А де-хто навіть захищатиме честь підприємства в заводській збірній баскетбольній команді. Хороший відпочинок — для нас завжди хороши заряд енергії і доброго настрою на робочих місцях.

Н. БАБАК,
робітниця Кіровоградського заводу радіовиробів.

У КЛАСІ — МОЛОДИЙ ВЧИТЕЛЬ

„МЕНЕ ЧЕКАЮТЬ В ІВАНКІВЦЯХ“

ОЛЬГІНА біографія нічим не відрізняється від біографії її ровесників. Віхи її позначені виразно: жовтень, піонерка, комсомолка, вступ до інституту, і як підсумок двадцятидвохрічного життя — направлення райвно в Іванківці вчителькою фізики у старших класах. Щоправда, цьому передувало призначення в одну з шкіл міста Світловодська, та домовленість така була на курсі починати учительську діяльність саме у сільській школі, і зрадити цьому не могла.

Учителькою закохалася Ольга у фізику, і поза цим нічого більше не уявлялося. Лише в інституті після першої практики відчула, що вона — вчителька, і що це на все життя. Готуватися до майбутнього почала серйозно: купувала посібники, підручники, робила виписки з предметної періодику. Окрім всього, щодня жила хвилюючим чеканням, подумки вбачала день: вона і клас — один на один. І вже ніяк, коли від першого уроку відділяє три чверті, вона може сміливо сказати, що має хай і маленькі, та все ж здобутки. Завучі району, що збиралася на нараду в їхній школі, позитивно оцінили уроки Ольги Тимофіївни Юрченко, миттєвості випускниці Кіровоградського педагогічного.

НЕ ПРИХОДУЄ молодий педагог, як нелегко їй ніколи. Говорив про це і директор школи І. І. Пономаренко. З одного боку — це завантаженість: крім уроків, керівництво у 6-му, факультатив у 9-му, до того ж вона секретар комсомольської організації вчительського колективу, а з іншого — від перших зустрічей з восьмим

класом була у відчаї. Деякий час у класі не було постійного вчителя фізики і певне тому навіть найлегші запитання викликали моторошну мовчанку у класі. Те мовчання восьмикласників лякало, Ольга не уявляла, як вивести клас з такого становища. Книжки? Та пригадувала, як часто міналися вчителі в школі, де вона вчилася, і як потім важко було їм, учням, розраховуватися за цю вчительську «перелітність». А стримуючі дитячі оченята: допитливі, яким вогнем палахкотять вони, коли розповідаєш з душею. Діти дуже чутливі, і закоханість вчительки у свій предмет передається.

Хто сказав, що учні не люблять фізики? З тих пір, як Ольга Тимофіївна прийшла у школу, фізика стала найулюбленішим предметом старшокласників. А десятикласники В. Смик, О. Ільченко, Н. Жлобінська перші помічники під час проведення лабораторних в інших класах. Ольга агітує їх вступати на фізичні факультети вузів і готує до цього.

ЩИРИСТЬ вчителів допомагає молодому педагогу поступово входити в колію. Чимало корисного бере з уроків Олександри Аркадіївни, викладача математики. Досвідчена вчителька перед класом, як диригент перед величезним оркестром. Намагається Ольга притримуватися й основного в стилі Олександри Аркадіївни: ніколи на учня не підвищувати голосу, не ображати його, бачити в ньому перш за все чутливе, добре серце. Коли математик побуває на уроках фізики, то зауважень висловить немало, але так вміє це

тактовно зробити, що не образишся.

Знаєш, що й досвіду в тебе поки що обмаль і того особливого чуття психології дитини, але все з часом буде, бо поруч хороші люди, підтримку яких відчуваєш людина.

ОЛЬГА часто розмірковує, яким має бути сучасний вчитель? І все більше переконується, педагогом має бути не лише людина, котра добре знає предмет, а кристалично чиста в житті і помислах. Дуже прикро, що подекуди до інститутів потрапляють люди, яких диплом педагога — як посвідчення їх культурності.

Є в Ольги захоплення — баскетбол. З десятикласниками на перервах зачитується віршами Р. Роджественського.

...Іде молода вчителька Іванківцями. Довкола, скільки оком охопиш, рідний з дитинства пейзаж, знайомі обличчя. Це не Москва, де гостювала на канікулах. Серед гомону людських голосів почула себе дещо самотньою, ніхто до тебе не вітається, нікого не знаєш. Можливо, і звикла б. Театри, музеї, виставки вона обігнала, а ось на пропозицію «залишайся» просто відповіла: «Мене чекають у Іванківцях».

Чи залишиться Ольга Юрченко в Іванківцях назавжди (що залежить від ряду причин), думається, врешті-решт не так суттєво, головне — формується справжній педагог, а це вже — на все життя.

А. БАБАК.

с. Іванківці,
Знам'янського району.

ПЕРШОКЛАСНИК вперше приходить до бібліотеки. Він вже засвоїв примудрості букваря і тепер ним володіє величезне бажання перечитати всі бібліотечні книги і, навіть, більше.

— А про що б ти хотів читати? — цікавиться бібліотекар.

— Про Матросова — відповіде хлопчина.

Такі або ж подібні відповіді чує бібліотекар. Вік читачів різний. Ним може бути малюк-першокласник, або ж юнак з десятого, що вже, напевне, обрав шлях у житті. Їх об'єднує одне бажання: якомога більше відкрити для себе героїчних, славних сторінок з життя нашого народу. І шлях до розширення власних горизонтів проліг через бібліотеку. Бібліотекар вміло навчав розумітися на тому, що необхідно читати, що принесе користь і залишиться в пам'яті.

Однією з важливих ділянок роботи бібліотеки є пропаганда військово-патріотичних знань. В його арсеналі багато цікавих форм роботи з читачами. Перш за все, він пропонує разом з дійовими особами «Військової таємниці» пережити всі складності їхнього життя, розклеювати гнівні листівки та карати зрадників у Краснодоні. Радить заглибитися у події, описані А. Гайдаром, О. Гончарем, О. Фадєєвим та у книгах інших авторів, осмислити їх.

Пропаганда військово-патріотичних книг добре поставлена у Долинській, Онуфріївській, Олександрійській районних бібліотеках.

Не кожен читач відразу знайде потрібну книгу серед того багатства, що їх мають бібліотеки. Тому й звертаються бібліотекарі до такої форми роботи, як організація тематичних полиць, книжкових виставок. Гарно сформлені, вони мимоволі привертають увагу, рекомендують потрібну літературу. Так, для прикладу у Долинській районній бібліотеці для дітей оформлено виставку «Вони захищали Батьківщину» за розділами: «Через сорок смертей», «Відвага і мужність наших земляків» та ін. А на тематичній полиці «Це повинен знати кожний», організованій у Новомиргородській міській бібліотеці для дітей викликав цікаву розмову про те, що в житті завжди є місце подвигу.

Серед засобів, якими користуються у своїй діяльності бібліотеки, давно виправдала себе емоційна і яскрава форма роботи — дитячі ранки. Так, наприклад, ранок «Герої і подвиги», проведений у Світловодській районній дитячій бібліотеці розповів про легендарних будовнівців, про славіні події Великої Вітчизняної війни.

Цілком зрозуміле прагнення підлітків шукати для себе ідеал, наслідувати його. Допомогти їм знайти взірці, навчити відібрати риси для наслідування в період становлення власного характеру у великій мірі може бібліотека. Маючи це на меті, працівники Знам'янської міської бібліотеки для дітей влаштовують експресії до могил піонерів-героїв Феді Шепеля, Яші Матвієнка, Вані Юрченка, Вані Коваленка, які були закатовані німецько-фашистськими загарбниками.

Гортаючи альбом відгуків Новомиргородської районної дитячої бібліотеки, знаходимо щирі дитячі записи, що підтверджують популярність військово-патріотичної літератури, її вплив на свідомість юних читачів. Вміле користування різними формами роботи з юними читачами, тісний контакт з педагогічним колективом шкіл дають можливість спрямувати розрізнені запити хлопчиків і дівчаток у русло виховання з них справжніх родянських патріотів.

В. ГОЛОВЧЕНКО,
старший методист обласної бібліотеки для дітей ім. Гайдара.

„ДАЙТЕ КНИГУ
ПРО
МАТРОСОВА“...ДО БІБЛІОТЕКИ
ЗАЙШОВ ЮНИЙ ЧИТАЧ

Для учениць Кіровоградської СШ № 34 Тетяни ЖАБОВ, Лариси ТРОФІМЕЦЬ, Віти ШИЯНОВСЬКОЇ художня гімнастика — найбільш улюблений вид спорту. Під час змагань дівчата виступають за програмою майстрів.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПОЧАЛИ
З
АНАЛІЗУ

ПРО торішній підсумок нашої роботи по підготовці значківців нового комплексу ГПО можна сказати одним рядком: з восьми тисяч молодих людей, які були охоплені спортивно-масовою роботою за програмою комплексу, 2078 виконали нормативи. Цього року фізкультурні та комсомольські активісти працюють значно впевненіше. Адже ми проаналізували всі плюси і мінуси, бачимо свої прорахунки, є на кого рівнятися.

Правильно, наприклад, визначилися активісти Заваллівського графітового комбінату. Тут кожен вихідний день спортивний — організовуються кроси, естафети, змагання, що входять до заліку спартакіади колективу. І щоразу нова група юнаків та дівчат складає залік з фізичної та військово-технічної підготовки. Близько 150 чоловік тут вже довели,

що вони мають право отримати значки ГПО. І в цьому чимала заслуга секретаря комітету комсомолу Валерія Кунца та інструктора по спорту Івана Кенішенцева. Вони зуміли згуртувати молоддь не лише перед тим, як вже потрібно було складати нормативи. В першу чергу потіснили про покращення спортивних баз, їх експлуатацію. Тепер в Заваллі є тир, водна станція, спортивний комплекс. Тому ніколи не почувеш від молоді:

— Ми хочемо займатися спортом, але ніде.

Готуються склади заліку школярі, призівники, робітники. Кожна група молоді тренується за спеціальним графіком. Кінцевий результат буде влітку — кожен комсомолец повинен стати значківцем.

В цьому ж руслі працювали свою діяльність

комсомольські організації Гайворонської СШ № 5, колгоспу «Україна», локомотивного депо.

А ось в колгоспі імені Ілліча (с. Берестяги) нині ще й не можна уявити, коли в колективі фізкультури буде розгін. Юнаки та дівчата тут роботають, люблять спорт. Але запити молоді задовольняються погано. Навіть влітку, немає де влаштувати спортивне свято чи поєдинки спартакіади. В селі невеличкий стадіон, зарослий бур'яном. А тепер знову перед фізкультурниками давня проблема: не можуть визначити свої майстерності стрільці, ніде тренуватися плавцям. Таке становище спостерігається й в інших селах району. Це, перш за все там, де неправильно використовуються грошові фонди, виділені на фізкультурно-масову роботу,

де немає чіткого контакту комсомольських і фізкультурних працівників, вчителів фізкультури, керівників господарств.

З настанням весни ми вирішили провести районний огляд всіх спортивних споруд. Після цього почнемо реконструкцію діючих баз, будуватимемо нові. За прикладом комсомольців Донецької області юнаки та дівчата нашого району теж створюють ударні загони, які працюватимуть на спорудженні військово-спортивних баз. В першу чергу будуватимемо тир, водні станції. Бо саме їх відсутність заважає молоді якнайшвидше скласти комсомольський екзаме́н з фізичної та військово-технічної підготовки.

М. РЯБОКУЧА,
голова Гайворонського районного комітету по фізкультурі і спорту.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 7 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Співає Т. Калініченко». (Ленінград). 10.00 — «Літературні читання». (М). 10.20 — Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм «Радянський Азербайджан». (М). 11.15 — Інтербачення. «Екран збирає друзів». (М). 12.00 — «Кінострічки минулих років». (М). 13.30 — Інтербачення. «Сьогодні — Всесвітній день здоров'я». (М). 14.00 — Кошпект. (М). 14.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 15.10 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Зустріч юнкортів телебачення». «Орлятка» з льотчиком-космонавтом СРСР О. Леоновим. (М).

(М). 15.55 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. Фінляндія — ЧССР. (М). 18.15 — «Співає Л. Зікіна». (М). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.25 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. Швеція — СРСР. (М). 21.45 — Кольорове телебачення. Телевізійний театр мініатюр «Напозовину всерд». (М). 22.35 — «Шедер». (М). 23.05 — Кошпект для фортепіано з оркестром. (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.30 — Програма передач. (М). 12.35 — «Кіт у чоботях». Вистава Ворошиловградського театру ляльок. (Ворошиловград). 13.35 — Музичний фільм «Співає Ханіфа Мавлянова». (К). 14.15 — Художній фільм. (К). 15.45 — «Літературна субота». (К). 16.45 — «Кітський панорама». (К). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.00 — Першість СРСР з футболу. «Шахтар» (Донецьк) — «Спартак» (М). (Донецьк). 19.55 — «Чиста хроніка». (Львів). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Щит і меч». 4 серія. «Останній рубіж». (К). 22.40 — Всесвітні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.